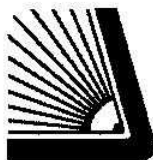

۱۳۸۷ ۱۰ ۱۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبِالْحَمْدِ لِلَّهِ الْمَوْلَى

شکوه تربیت

مریم سلیقه

انتشارات نظری

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

شابک

وضعیت فهرست‌نویسی

یادداشت

موضوع

رده‌بندی کنگره

رده‌بندی دیویی

شماره کتابشناسی ملی

: سلیقه ، مریم

: شکوه تربیت / مریم سلیقه

: تهران: انتشارات نظری ۱۳۹۶

: ۴۸ ص. ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س. م.

: ۹۷۸-۶۰۰-۲۸۹-۷۳۳-۶

: فیبا

: کتابنامه: ص. ۲۷.

: کودکان - سرپرستی - کودکان - جنبه های مذهبی - اسلام

: ۱۳۹۶ ش ۸ / HQ۷۶۹

: ۶۴۹/۱

: ۴۷۷۸۳۱۸

انتشارات نظری

نام کتاب : شکوه تربیت

نویسنده : مریم سلیقه

نوبت چاپ : اول - ۱۳۹۶

شمارگان : ۵۰۰

«کلیه حقوق مادی ، چاپ و نشر مخصوص حفظ ناشر می باشد»

دفتر مرکزی : تهران، خیابان ولی عصر (عج)، خیابان سید جمال الدین (میدان آریا)، (پ.س ف آباد)

نیش خیابان فتحی شقاقی، جنب بانک انصار ، پلاک ۳۲، طبقه ۲، واحد ۱۷

info@nashrenazari.com

همراه: ۰۹۱۹۰۱۲۹۴۵۵

www.nashrenazari.com

تلفن: ۸۸۱۰۲۷۷۵

قیمت : ۶۰۰۰۰ ریال

فهرست

عنوان.....	صفحه.....
مقدمه مؤلف.....	۵.....
مقدمه.....	۹.....
ضرورت تربیت آدمی.....	۱۱.....
نگرش و رفتار والدین در تربیت‌پذیری کودکان.....	۱۷.....
روش محبت در تربیت.....	۱۹.....
محبت:.....	۱۹.....
جایگاه تربیت و مقایسه آن با تعلیم.....	۲۹.....
اصل اول: ارتباط با کودک.....	۳۹.....
اصل دوم: نقش الگویی والدین.....	۴۰.....
اصل سوم: همسو بودن والدین در تربیت.....	۴۱.....
اصل چهارم: توجه به نیازهای روانی کودکان.....	۴۲.....
اصل پنجم: مقایسه نکردن کودکان با یکدیگر.....	۴۳.....
اصل ششم: انتخاب پیام‌های تربیتی مثبت.....	۴۴.....
اصل هفتم: انتخاب سبک تربیتی مناسب.....	۴۵.....
منابع و مأخذ.....	۴۷.....

مقدمه مؤلف

حضرت علی (ع): تربیت‌کننده هر طور که باشد تربیت شونده نیز همان می‌شود.

تربیت نسبت به انسان به معنای نور است که ظهور و بروز هر چیز به آن وابسته است. در واقع در مین هدیه وجودات تنها انسان آمادگی لازم برای تربیت پذیری را دارد و این مسئله زمانی مطرح است که (آدمی) در دایره آموزش‌ها و تعالیم مربوطه قرار گیرد و عوامل تربیتی در جهت هدایت و راهنمایی او به درستی انجام وظیفه کنند و نکته مهم اینک هدف تعلیم و تربیت پرورش شخصیتی است که بتواند بر خود تسلط پیدا کند یعنی اینکه تمایلات و عواطف خود را زیر نظر قرار دهد و طبق معیارهای عقلی و عملی نماید و تسلط بر خود و اداره‌ی خود داشته باشد.

سؤال اینجاست چگونه؟ با تقوا.

در واقع آدم با تقوا نه از ترس دیگران و نه از ترس قانون بلکه به‌خاطر اینکه باید منطقی و معقول عمل کند رفتار خود را تحت کنترل در می‌آورد. یعنی اینکه کودک را از همان ابتدای زندگی باید طوری بارآورد که خود روی

پای خود بایستد. آنچه را کودک در خانه می‌تواند انجام دهد باید خود انجام دهد.

اگر او می‌تواند برخیزد و لیوان را پر از آب کند و آب بنوشد باید بگذارند او خود این کار را انجام دهد. مادری که تصور می‌کند بازداشتن کودک از انجام این کار و آب دادن به کودک دلیل بر علاقه و محبت او نسبت به کودک است اشتباه می‌کند.

مادر ذکر به تنها خدمتی به کودک خود نمی‌کند بلکه او را از رشد اساسی و مستقل شدن باز می‌دارد. بنابراین تا آنجا که تجربه و درک فرد اجازه می‌دهد باید به کودک کمک کرد تا خود آثار و نتایج اعمال را پیش‌بینی کنند و آنچه را که باید انجام داد انجام دهد و آنچه را که نباید انجام داد از انجام دادن آن خودداری نماید.

در مدرسه هم در زمینه‌ی تربیت اخلاقی و اجتماعی نیز معلم باید بتواند نقش راهنما را بازی کند. در واقع او می‌تواند با ایجاد فرصت‌هایی به کودک کمک کند تا خود خوب و بد بودن پاره‌ای از اعمال را در موقعیت‌های مختلف درک کند و آثار نتایج اعمال را ببیند و از این طریق در رشد اخلاقی خویش اقدام کند و هرچه فرد بزرگ‌تر شود و وارد مراحل بعدی رشد گردد بهتر می‌تواند خود را اداره نماید.

پدر و مادر و معلم و قانون نقش راهنما را دارند. و در ادامه باید گفت آموزش و پرورش حقیقتاً لازم و ملزوم یکدیگرند و آموزش مهارت‌های زندگی چه فردی و چه اجتماعی به اندازه آموزش مهارت‌های تحصیلی اهمیت دارد.

اما اگر قرار بود فقط یکی را برای انتخاب آموزش به فرزندانمان انتخاب کنیم باید بگوییم مهارت‌های زندگی یعنی پرورش را انتخاب می‌کردیم چرا؟ چون آداب و مهارت‌های زندگی رفتارهایی که برای آشنایی افراد با راه‌های درست معاشرت با خود و دیگران و افزایش توانایی‌های روانی، اجتماعی، و دینی افراد متناسب با فرهنگ، جامعه انسان آموزش داده می‌شوند آنها را قادر می‌سازد تا به طور موثر با محیطیت و چالش‌های زندگی رو به رو شوند تربیت سالم در واقع رویکردی کاملاً انسانی، بر سر دکان داشته و تمام راهکارهای ارائه شده در آن عموماً به روش‌های صحیح، کودک‌پرووری مربوط می‌شود با چنین ملاحظه‌ای طراحی شده کتاب "شکوه تربیت" انتخابی در این رویکرد است که برای استفاده اولیاء و مربیان و معلمان و مدیران و همه به شته تحریر درآمده است.

در واقع مهم‌ترین چیزی که فرزندان نیاز به یاد بگیرند آداب؛ یعنی آموختن علوم و دانش‌های گوناگون و به ویژه محاسن اخلاقی است و علوم و معارف عمومی و ادب همان خود را مودب به آداب، که کردن، و به زحمت افتادن پسندیده در راه کسب فضایل انسانی و در نهایت آداب به معنی راه درست، معاشرت کردن با دیگران است.

رسول اکرم (صلی‌الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید: فرزندان خود را محترم بدارید و با آداب خوب و پسندیده با آنان رفتار نمایید. رحمت خدا بر کسی که در احسان و محبت به فرزند خود کوشا باشد و به او آداب خوب و نیک بیاموزد.

بنابراین اگرچه آداب ناشی از اخلاق و اخلاق پایه و مقدمه‌ای آداب است ولی این دو با هم تفاوت دارند با کاربرد ادب می‌توان اخلاق بد را تغییر داد.

امیدوارم نظر بلند تمامی فرهیختگان ایران از این خشت و گل بنایی ساز
کند که بر بلندای آن نام فرزندان ایران همواره بدرخشد.

متشکرم

www.ketab.ir